

4. januar 2011

DRC's Høringssvar vedr.

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, og lov om individuel boligstøtte og lov om social service

DRC skal takke for det tilsendte lovforslag og hermed fremkomme med vores kommentarer.

Umiddelbart finder DRC det således forkasteligt, at man i Regeringen og forligspartier taler om en "fælles ghettostrategi", i en uværdig sammenstilling af mennesker på offentlige ydelser og personer med anden etnisk oprindelse end dansk. Det er korrekt at der findes boligområder, hvor der er beboere, der har sociale problemer, ligesom det også er korrekt, at der er boligområder, hvor der bor forholdsvis mange flygtninge og indvandrere, samt efterkommere. Dette gør dog ikke disse områder til en "ghetto", der som bekendt er betegnelsen for et jødisk boligområde i Polen, som også har været anvendt om områder i USA befolket primært af sorte. Ligheden mellem danske boligområder og de her nævnte eksempler er dog så fundamental, at det i sig selv er stemplende og dybt krænkende, at tale om "ghettoer" i en dansk kontekst.

Det virker således direkte i modstrid med det store arbejde, der gøres ude i de udsatte boligområder, for at løfte de tunge sociale problemer, samt problemer med kriminalitet og diskrimination, som befolkningen her føler sig udsatte for.

DRC har eksempelvis fra vores arbejde i belastede boligområder oplevet at borgerne i et sådan område gav udtryk for at de dels følte sig diskrimineret i forbindelse med politiets visitationer på de umiddelbart tilstødende offentlige arealer/gader m.v., men når de rette henvendelse til politiet for at anmelde igangværende indbrud/hærværk eller anden kriminalitet, så var der intet politi, der kunne komme til undsætning.

Dette er så meget desto mere skammeligt, fordi man fra Regeringen samtidig går ud og taler om såkaldte "parallel samfund", hvor der angiveligt skulle bestå en intern justits parallelt med det danske retssamfund. At dette kan være tilfældet nogle steder kan ikke udelukkes, men det er samtidig stærkt beskæmmende, at man stempler disse områder som "ghettoer", når der samtidig ikke opleves at være den samme adgang til politimæssig betjening som i Gentofte eller andre overskudsområder. Når politiet ikke vil rykke ud, så må de lokale jo alt andet lige, netop føle sig presset til at forsøge at løse nogle af de værste problemer selv, hvorefter de også skal lide den tort at blive omtalt med det nedværdigende udtryk "parallelsamfund".

DRC skal således opfordre til at man i det lov forberedende arbejde undlader at anvende et diskriminerende begreb som "ghetto", således at dette heller ikke kommer til at fremgå af lovens

forarbejder efter en evt. vedtagelse af den forslåede lovgivning. DRC ser intet formål med denne sprogbug og ordet ghetto kan med fordel erstattes med udtrykket ”socialt udsatte boligområder”.

Regeringen ønsker ifølge bemærkninger til lovforslaget, at det skal have **yderligere konsekvenser**, hvis kontanthjælpsmodtagere ikke gør en reel indsats for at komme væk fra passiv forsørgelse, hvis forældre ikke lever op til deres forældreansvar, eller hvis unge mennesker eller deres forældre ikke følger eller ikke samarbejder om en uddannelsesplan.

DRC har ingen holdning til om der er ”behov for yderligere konsekvenser” som sådan overfor kontanthjælpsmodtagere. Menneskeretslig set er der intet i vejen for, at et samfund vælger at motiverer/belønne de rige borgere (eksempelvis med skattelettelser) og straffer de fattige (reducerer bistand), for at få dem til at arbejde mere hver især. For DRC opstår problemet først når der i denne forbindelse samtidig er tale om etnisk diskrimination (og ikke kun social diskrimination).

At forslaget har ”etnisk slagside” fremgår dels af selve lovtæksten hvor ændringer af Introduktionsydelse er et eksempel hvor der direkte er en forringelse for de etniske minoriteter.

Desuden omtales i teksten bl.a situationen for indvandrerkvinder med henvisning til en rapport fra AKF. Det har desværre ikke været muligt at finde den omtalte rapport fra juni 2008 på AKF's hjemmeside hvoraf det skulle fremgå at:

”.., at mange indvandrerkvinder har været ude af arbejdsmarkedet af kulturelle årsager. Der har i mange tilfælde været selvvælg, men for nogle indvandrerkvinder har det ikke været deres eget ønske. For disse kvinder har 300 timers reglen været et argument, de har kunnet bruge over for deres ægtefælle til at kunne søge ud på arbejdsmarkedet.”

Derimod har AKF i 2008 udgivet rapporter (September og november) om den relativt store gruppe af familieforsørgede indvandrerkvinder, som hverken er i beskæftigelse eller modtager overførselsindkomster. Her sættes fokus på disse kvinders barrierer og muligheder for beskæftigelse og uddannelse og DRC finder at man er nød til – blandt andre faktorer – at se på diskrimination pga. køn og etnisk oprindelse i forhold til denne gruppe.

DRC vil naturligvis ikke betvivle, at der findes en anden rapport fra AKF fra juni, men ville samtidig finde det formålstjenligt, hvis den meget håndfaste konklusion (at kvinder har kunne bruge argumentet om 300 timers reglen overfor ægtefællerne) fremgik af et direkte citat fra rapporten – hvilket ikke ses at være tilfældet. Der kunne jo i den ministerielle sammenfatning være nogle nuancer der er gået tabt, og DRC skal derfor opfordre til, at gengivelsen af rapport fra juni 2008 (hvilken dato og hvem er forfattere?) bliver gengivet direkte i citat i lov forarbejderne. Det ville således være trist hvis man indførte yderligere forringelser for en befolkningsgruppe, der i forvejen er udsatte, med den begrundelse at det er til deres egen fordel, sådan som vi jo også har set det igen og igen på udlændingelovsområdet (den falske melodi).

I denne forbindelse kan der henvises til at 24 års reglen angiveligt blev indført for at hjælpe unge mod tvangsægteskaber. Dette synspunkt er nu omsider forladt og senest skrev Bertel Haarder d. 15. december 2010 i JP ”Som ophavsmand til 24 års-reglen hilser jeg den nye model velkommen. Den sorterer ikke folk. Den belønner dem der gør en indsats for at kunne klare sig i Danmark.”

DRC skal hermed gøre Haarders ord til vores egne og opfordre regeringen til at belønne dem der vil gøre en ekstra indsats i stedet for at straffe folk som ikke har muligheder for at komme ud på arbejdsmarkedet yderligere.

Det er op til den enkelte at udnytte sin arbejdsevne så vidt muligt, men pga. diskrimination må man også rejse spørgsmålet om det danske arbejdsmarked fuldt ud står til rådighed for de etniske minoriteter.

Med venlig hilsen

Niels-Erik Hansen
Centerleder